

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lifky a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **MUDr. I. W.**, nar. X., bytem B., zast. JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D., advokátem, se sídlem Brno, Bašty 8, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2012, č. j. 207/2009-OD-ZN/44,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí předsedy Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. Spr 3213/2008, kterým byl žalobce podle § 20 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících odvolán z funkce znalce v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací alkoholismus a jiné drogové závislosti, pro odpadnutí podmínky stanovené v § 4 odst. 1 písm. b) zákona o znalcích a tlumočnících.

Žalobce namítl, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s argumentací uplatněnou v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí správního orgánu. Žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou, že prvostupňový správní orgán činil odborné závěry, aniž by v tomto směru provedl jakékoli dokazování. Neobstojí konstatování žalovaného, že odvolací orgán odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí předsedy krajského soudu, neboť tímto odůvodněním nejsou vypořádány žalobcovy námitky. Žalobce tudíž považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Správní orgány obou stupňů nerespektovaly zákaz libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení. Ve velkém množství soudních i jiných řízení se vyskytují často naprosto protichůdné posudky, a to i v oblastech, které jsou exaktnější než psychiatrie (např. posuzování cen nemovitostí), přesto žalobci není známo, že by znalci, kteří podali posudky,

s jejichž závěry se rozhodovací orgán ve výsledku neztotožnil, byli odvoláváni. V mnoha jiných případech nebyly shledány žádné pochybnosti o žalobcových znaleckých závěrech, a proto žalobce navrhoval, aby správní orgán vyhodnotil všechny jím podané posudky. Prvostupňový správní orgán však vybral jen ty posudky, ve kterých se závěry žalobce rozcházely se závěry jiných znalců či ústavů. Správní orgán tak zneužil meze správního uvážení, když si vybíral pouze ty případy, které byly žalobci dle správního orgánu k tíži.

Pouhý rozpor ve znaleckých závěrech nezakládá důvod pro odvolání znalce. S některými posudky, na které žalovaný odkazuje, nebyl žalobce vůbec seznámen, a tak se těžko může vyjádřit k tvrzeným rozporům. Jde o odbornou věc, nikoli právní, a tedy není přípustné, aby si o této věci udělal úsudek sám správní orgán bez znaleckého zkoumání.

Žalobce poukazuje na skutečnost, že od vydání rozhodnutí žalovaného, které bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2010, č. j. 11 Ca 324/2009-40 zrušeno, došlo v některých kauzách, ve kterých byla žalobci vytýkána jeho činnost, k novým skutečnostem. Například v trestní věci B. Š. došlo k vypracování nového znaleckého posudku, na jehož základě byla odsouzená Š. propuštěna z výkonu trestu. Tento posudek byl ve shodě s posudkem žalobce, který mu je nyní vytýkán. Nesprávné je konstatování žalovaného, že žalobce ve věci obžalované Š. činil závěry mimo svého znaleckého oprávnění tím, že jí diagnostikoval epilepsii. Diagnostika epilepsie byla provedena na neurologickém pracovišti ještě předtím, než byla obžalovaná Š. žalobcem znalecky zkoumána a žalobce tuto skutečnost pouze přezval do svého posudku.

Žalovaný ve svém vyjádření předně odkázal na odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí. A dále dodal, že správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že žalobce pozbyl potřebné znalosti z oboru, v němž má jako znalec působit. Závěry znaleckých posudků žalobce se po delší dobu v zásadních aspektech lišily od závěrů jiných znalců, přičemž nesprávnost závěrů znaleckých posudků vyhotovených žalobcem byla opakovaně potvrzena posudky znaleckých ústavů.

Posudky žalobce zpracované pro účely trestních řízení zmíněných v odůvodnění napadených rozhodnutí vykazovaly shodné vady, které svědčí o tom, že se nejednalo o nedostatky dílčí, nýbrž „systémové“. Závěry odvolatele nebyly řádně odůvodněny (nedostatečná odborná odůvodněnost znaleckých posudků), popř. vycházely z neúplných či ne zcela bezvadných podkladů apod. Odvolatel též činil závěry mimo rozsah svého znaleckého oprávnění, když diagnostikoval u B. Š. epilepsii, ačkoliv k takové diagnóze byl oprávněn pouze neurolog, nadto epilepsie nebyla v daném případě znalcem neurologem u posuzované prokázána). Popsané nedostatky ve znalecké činnosti jsou důvodem pro odvolání znalce z funkce i dle Závěrů a doporučení Kongresu České lékařské komory k problematice znaleckých posudků z oboru zdravotnictví a postupu lege artis konaného dne 18. 6. 2009 v Praze. V tomto ohledu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2008, sp. zn. 25 Cdo 883/2006.

Skutková zjištění týkající se vad posudků žalobce byla činěna především ze znaleckých posudků znalců, resp. znaleckých ústavů ustanovených v jednotlivých trestních řízeních, nejedná se o úvahu správních orgánů. Samotná úvaha o tom, zda dodatečně odpadly podmínky pro jmenování znalce, je úvahou právní, do níž znalec není oprávněn zasahovat. Není tedy důvod ustanovovat další znalce k posouzení úplnosti a odborné odůvodněnosti posudků žalobce a provádět další nadbytečné dokazování. Dle judikatury a doktríny je orgán

veřejné moci oprávněn hodnotit znalecký posudek nejen z hlediska jeho úplnosti, ale i z hlediska jeho odborné správnosti. Nadto v řízení o odvolání znalce z funkce nelze fyzické osoby, které nejsou účastníky tohoto řízení, podrobovat znaleckému zkoumání bez jejich souhlasu a ustanovení znalci by se v současné době mohli těžko vyjadřovat ke stavu posuzovaných osob, v jakém se tyto osoby nacházely v minulosti. V případě znaleckého posudku zpracovaného pro účely řízení o žádosti odsouzené Škrlové o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, se jednalo o znalecký posudek z odvětví psychologie, nikoliv psychiatrie.

Žalovaný uvedl, že se žalobce se všemi v řízení provedenými důkazy měl možnost seznámit a k nim se vyjádřit.

Žalovaný nepostupoval diskriminačně, pokud ne zahájil řízení o odvolání z funkce též s jinými znalci, kteří podali posudky, s jejichž závěry se posléze rozhodující orgán neztotožnil. V případě žalobce se totiž nejednalo o ojedinělé pochybení, ale o opakující se nedostatky, které nespočívaly pouze v nedostatečné odborné odůvodněnosti jeho závěrů. Nedostatky takového rázu nejsou tolerovány ani u jiných znalců. Psychiatrie je znaleckým odvětvím, jehož teoretická a metodologická báze je dostatečně ustálena a je ve vědecké komunitě všeobecně akceptována. Pokud je při sběru a vyhodnocování anamnestických dat postupováno lege artis, neměly by se zásadně závěry jednotlivého znalce opakovaně v různých případech rozcházet s communis opinio doctorum, což se v případě žalobce stalo.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. Spr 3213/2008 byl žalobce podle § 20 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících odvolán z funkce znalce v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací alkoholismus a jiné drogové závislosti, pro odpadnutí podmínky stanovené v § 4 odst. 1 písm. b) zákona o znalcích a tlumočnících. Předsedovi krajského soudu bylo opakovaně signalizováno, a v tomto směru byly předloženy též listinné důkazy, že závěry znaleckých posudků vypracovaných MUDr. I. W., zpravidla předložených advokáty obžalovaných v rámci trestního řízení, se zásadně odlišují od závěrů znaleckých posudků, které byly provedeny v rámci trestního řízení a následně též revizních znaleckých posudků, které byly provedeny po předložení znaleckých posudků MUDr. I. W. Správní orgán vycházel z následujících posudků:

1. V trestní věci B. Š., vedené u Krajského soudu v Brně, sp. zn. 52 T 2/2008, byl JUDr. R. N., advokátem, předložen znalecký posudek ze dne 25. 6. 2008 znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. I. W., znalecký úkon zapsán pod č. 515 znaleckého deníku a odvětví psychologie Mgr. et Mgr. J. T., znalecký úkon zapsán pod č. 54-04/2008 znaleckého deníku. Policií ČR byl vyžádán znalecký posudek ze dne 19. 3. 2008 znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. M. H., znalecký úkon zapsán pod č. 674 znaleckého deníku, odvětví klinická psychologie PhDr. B. Z., znalecký úkon zapsán pod č. 325 znaleckého deníku a odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. R. H., znalecký úkon zapsán pod č. 792/VI znaleckého deníku. Opatřením předsedy senátu Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2008 Mgr. P. G., sp. zn. 52 T 2/2008, byla ustanovena Ústřední vojenská nemocnice v Praze k vypracování revizního ústavního znaleckého posudku, obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. **Znalci znaleckého ústavu Ústřední vojenské nemocnice v Praze se shodli na nález a závěru uvedeného ve znaleckém posudku ze dne 19. 3. 2008 znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. M. H., odvětví klinická psychologie PhDr. B. Z. a odvětví psychiatrie a**

sexuologie MUDr. R. H. Znalecké posudky ze dne 19. 3. 2008 znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. M. H., odvětví klinická psychologie PhDr. B. Z. a odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. R. H., a ze dne 25. 6. 2008 znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. I. W., a odvětví psychologie Mgr. et Mgr. J. T., **se liší v popisu struktury osobnosti, v údajném nálezu organicity v posudku ze dne 25. 6. 2008 (MUDr. I. W.), v následném hodnocení jejích rozpoznávacích i ovládacích schopností a i návrhu dalších opatření - tedy prakticky ve všech aspektech. Shodují se pouze v tom, že nebylo u posuzované shledáno duševní onemocnění v pravém slova smyslu (psychotického charakteru).** Znalci znaleckého ústavu Ústřední vojenské nemocnice v Praze se shodli na nález a závěru uvedeného ve znaleckém posudku ze dne 19. 3. 2008 znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. M. H., odvětví klinická psychologie PhDr. B. Z., a odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. R. H. Znalec MUDr. W. ve svém posudku ze dne 25. 6. 2008 uvedl, že obviněná je epileptická, k této diagnóze je oprávněn pouze neurolog. V přítomné době však nebyla epilepsie znalcem neurologem nalezena. Uvádí dále, že u posuzované byla přítomna tzv. organická disociační porucha, což předpokládá organický psychosyndrom - který však ústavní znalci u posuzované nenalezli. Diagnosa tzv. disociační amnézie není vyloučena, není však forenzně významná. Diagnosa chronické posttraumatické stresové poruchy ústavní znalci zaměnili příbuznou diagnosou tzv. poruchou přizpůsobení, která podle ústavních znalců lépe odpovídá stavu posuzované, rozdíl však není forenzně významný. Tzv. Stockholmský syndrom není lékařskou diagnosou a není jej tedy možno použít ve znaleckém posuzování. Znalec MUDr. W. hodnotí rozpoznávací i ovládací schopnosti jako narušené, aniž by specifikoval z jakého důvodu a jakým mechanismem došlo k onomu narušení. Uvádí, že jsou dány podmínky pro nařízení ochranné psychiatrické léčby ústavní, ovšem neuvádí jaké podmínky a proč navrhuje ochrannou léčbu, z jaké indikace, z jakých důvodů a jaká diagnosa by měla být léčena. Porucha osobnosti není medicínsky ovlivnitelná a neurotické potíže - dissociace či stresové obtíže nevyžadují ochrannou terapii. Uzavírá, že v minulosti byla posuzované podávána léčiva, na některá z nich vzniká návyk až závislost. Jedná se o spekulativní závěr nepodložený lékařskou dokumentací a ani objektivně doložitelnými příznaky, založený pouze na výpovědích. U posuzované nebyly pozorovány žádné odvykací příznaky. Dále spekuluje, že léčiva či drogy mohly nepříznivě ovlivnit zvláště ovládací schopnost posuzované, aniž by k tomu měl nějakou lékařskou dokumentaci či cokoliv jiného.

2. V trestní věci I. P. vedeného u Krajského soudu v Brně, sp. zn. 2 T 5/2005, byl JUDr. P. N., advokátem, předložen znalecký posudek ze dne 29. 12. 2005 odvětví psychologie Mgr. et Mgr. J. T., znalecký úkon zapsán pod č. 29-10/2005 znaleckého deníku a znalecký posudek ze dne 8. 1. 2006 znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. I. W., znalecký úkon zapsán pod č. 465 znaleckého deníku. Policií ČR byl předložen znalecký posudek ze dne 22. 8. 2005 znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. F. S., znalecký úkon zapsán pod č. 4327 znaleckého deníku a znalecký posudek ze dne 16. 8. 2005 znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie PhDr. J. M., znalecký úkon zapsán pod č. 474 znaleckého deníku. Jelikož se soudu nepodařilo odstranit rozdíly v diagnostických závěrech znaleckých posudků MUDr. F. S., PhDr. J. M. a MUDr. I. W., Mgr. et Mgr. J. T., vyžádal si krajský soud revizní ústavní znalecký posudek u Psychiatrického centra Praha, obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. **Znalci Psychiatrického centra v Praze přisvědčili nález a závěru uvedeného ve znaleckém posudku ze dne 22. 8. 2005 (16. 8. 2005) znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. F. S. a z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie PhDr. J. M. K závěrům učiněným ve znaleckém posudku ze dne 29. 12. 2005 (8. 1. 2006) znalců, obor zdravotnictví, odvětví psychologie Mgr. et Mgr. J. T. a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. I. W.,**

znalci Psychiatrického centra v Praze uvedli, že mozkové poškození u posuzovaného nebylo prokázáno psychologickým vyšetřením ani vyšetřením EEG. Rovněž intelekt posuzovaného není možné označit jako snížený, vykazoval pouze nižší průměr. Dále uvedli, že není dostatek skutečností, které by nasvědčovaly tomu, že posuzovaný se nacházel v době spáchání trestné činnosti v tzv. patickém afektu. Žádný ze základních příznaků patického afektu u posuzovaného nebyl nalezen. Jeho jednání nebylo nesmyslné, automatické. Motivace jeho činu, jakkoli brutálního a nečekaného, je zřejmá (silný afekt v konfliktní manželské situaci). Jednání posuzovaného bylo ovlivněno silným afektem, nikoliv halucinacemi či bludy. Porucha vzpomínek je vyloučena, když krátce po činu popsal své jednání spořádaně, věcně, obsažně, včetně nechorobné motivace. Termální spánek z vyčerpání se nedostavil. Nelze diagnostikovat určité poškození mozku a snížení intelektu. Vyučení, způsob života, řidičská praxe, kontakt s okolím vylučují hrubší poruchu intelektu. Vliv alkoholu mohl mít mírný, nikoliv podstatný vliv na jednání obžalovaného, mohl přispět k silné, ale nikoliv patické, afektivní reakci. **MUDr. I. W. a Mgr. et Mgr. J. T. určili u posuzovaného organický psychosyndrom, ale neuvedli, co by mělo být příčinnou této poruchy, ani jak se klinicky projevovала. Naznačují, že by to mohly být někdejší údajné úrazy mozku. Těžká otrava acetonem. Toto však nebylo prokázáno psychologickými testy, ani EEG vyšetřením s provokací alkoholem. Jejich závěry nejsou zcela odborné a nemají oporu ve zjištěných skutečnostech.**

3. V trestní věci G. L., vedené u Městského soudu v Brně, sp. zn. 92 T 145/2006, byl Policií ČR předložen znalecký posudek ze dne 1. 9. 2004, obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaný znalcem MUDr. I. W., znalecký úkon zapsán pod č. 431 znaleckého deníku. Dále byl Policií ČR předložen znalecký posudek ze dne 22. 2. 2005, obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaný znalkyní MUDr. L. Š. Za účelem velmi podstatných diskrepancí mezi znaleckým posudkem ze dne 1. 9. 2004, vypracovaný znalcem MUDr. I. W. a znaleckým posudkem ze dne 22. 2. 2005 vypracovaný znalkyní MUDr. L. Š., byl přibrán znalecký ústav Psychiatrická léčebna Brno k vypracování ústavního revizního posudku ze dne 13. 9. 2006. Znalci Psychiatrické léčebny v Brně se ztotožnili s nálezem a závěrem uvedeným ve znaleckém posudku ze dne 22. 2. 2005 znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. L. Š. Znalci Psychiatrické léčebny v Brně uvedli chyby a nepřesnosti, kterých se dopustil MUDr. I. W. ve svém posudku ze dne 1. 9. 2004. **Stěžejním důkazem proti diagnóze těžká mentální retardace je ústavní pozorování. Její chování rozhodně nesvědčí o úrovni jejího intelektu na úrovni předškolního dítěte. Posuzovaná je naprosto soběstačná co se týká oblékání, stravování aj. což je v rozporu s výpovědí matky posuzované, na které MUDr. W. postavil svůj znalecký závěr. Matka posuzované uvedla, že dcera se o sebe neumí postarat, doma chodí nebo si sedne na postel, kývá hlavou a cucá si palec, atd. Žádné takové projevy během ústavní observace nebyly pozorovány. Posuzovaná je v sociálních situacích velmi dobře orientovaná. Stejně tyto skutečnosti vyplývají ze zdravotní dokumentace, jež svědčí o dobré orientaci posuzované v sociálních situacích, stejně jako adekvátní percepcie reality a zachované schopnosti na ni adekvátně a účelně reagovat. O tom svědčí zejména její útky z psychiatrických léčen, kdy se bez problému dokázala orientovat v cizím městě, správně uvedla věk dětí, věděla, kde má obvodního lékaře, bezchybně uvedla gynekologickou anamnézu, apod. Onemocnění epilepsií nebylo prokázáno.**

4. V trestní věci M. L., vedené u Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 3 T 219/2003, byl Mgr. J. O., advokátem předložen znalecký posudek ze dne 26. 4. 2006 vypracovaný znalcem, obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. I. W., znalecký úkon zapsán pod č. 259 znaleckého deníku. Na základě stížnosti podané Okresním soudem v Pardubicích, že znalecký posudek vykazuje zásadní vady, byla stížnost předložena k projednání poradnímu

sboru znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zřízenému předsedou Krajského soudu v Brně. K uvedenému znaleckému posudku vznesli členové poradního sboru připomínky: MUDr. P. M., znalec pro obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie uvedl, že **posudek neobsahuje výpis z trestního spisu, ze kterého by bylo možno hodnotit jednání a chování posuzované v době spáchání trestných činů.** MUDr. W. neuvádí, co ho vedlo k diagnóze mánie. Příznaky, které zjistil při vyšetření, mohou být vysvětleny akcentací emocí a simplexní osobností posuzované. **Neuvádí, jak dospěl k závěru, že posuzovaná trpěla mánií v době spáchání trestných činů.** Mánie totiž není trvalou poruchou, ale probíhá ve fázích, které vždy odezní. Trvají dny, týdny, méně často měsíce. Je tedy vyloučeno, aby mánie u posuzované trvala 3 roky. Nemocný s neléčenou mánií by byl v domácích podmínkách zcela nezvladatelný. Manické jednání by bylo patrné v době páchaní trestných činů a v době zadržení, žádný ze svědků by je nepřehlédl. Žádné takové údaje však posudek MUDr. W. neobsahuje. **MUDr. W. rovněž neuvedl diferenciální diagnózu, a čím vyloučil tzv. účelové jednání a účelové údaje posuzované i jejich příbuzných.** Takové jednání lze v dané situaci s vysokou pravděpodobností předpokládat. Prim. MUDr. M. K., soudní znalec a ředitel Psychiatrické léčebny v Kroměříži uvedl, že **MUDr. W. neměl dostatek informací pro učinění závěru, že posuzovaná trpí těžkou duševní chorobou ve smyslu psychózy, a to mánií.** Tuto diagnózu stanovil pouze na základě informací od příbuzných, aniž by posuzovanou podrobil nezbytnému několikatýdennímu pozorování v psychiatrickém lůžkovém zařízení. Nesouhlasí s jeho závěrem, že doporučuje ambulantní formu ochranného léčení, protože pokud posuzovaná trpí těžkou mánií, není schopna spolupráce při ambulantním léčení. MUDr. Zdenka P., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie uvedla, že **MUDr. W. neměl k dispozici vyšetřovací spis, kde by byla trestná činnost zachycena, vč. poznámek o projevech posuzované.** V diagnostických závěrech MUDr. W. **chybí souhrn symptomů, syndromů a pak teprve diagnostické závěry, projevy posuzované nejsou diferenciálně - diagnosticky zhodnoceny.** Co se týče diagnózy mánie, **není vůbec zmíněno, zda byla posuzovaná léčena, v jakých obdobích a jakými léky, hlavně tyto údaje nejsou vztaženy k době spáchání trestných činů.** Celý posudek má ráz pouze ambulantního vyšetření k aktuálnímu psychickému stavu, vychází ze sdělení příbuzných a jednorázového pozorování posuzované. MUDr. F. S., znalec v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie uvedl, že posudek MUDr. W. **má nedostatky v oblasti získávání a využití dokumentace a při odběru a aplikaci anamnestických dat.** Stejně tak **nejdou správné diagnostické závěry. Není provedena pečlivá diferenciální diagnostika.** Jsou učiněny z forenzně psychiatrického hlediska **zásadně nesprávné závěry.** MUDr. M. H., znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie uvedla, že posudek MUDr. W. je **odborně chybný a z toho důvodu i nepravdivý, a to z následujících důvodů.** Znalec byl seznámen se zprávami z hospitalizací posuzované, a přesto **z těchto zpráv nevytěžil informaci, že posuzovaná spolupracovala a nejevila známky duševního onemocnění, ani defektu intelektu.** Defekt intelektu je vrozený a neměnný stav. **Naprostě nestandardní je sběr anamnestických dat pouze od příbuzných a jejich vyhodnocení jako objektivní podklad pro znalecký závěr.** Dále znalec učinil závěr, že posuzovaná trpí mánií, aniž by vyloučil účelovost jejího chování. Dále k takovéto diagnóze **nebyl žádné další podklady než informace od příbuzných.** Po projednání této stížnosti a vyjádření MUDr. I. W. poradní sbor jednomyslně konstatoval, že předmětný znalecký posudek **vykazuje vady, které lze konstatovat bez ohledu na skutečnost, že členové poradního sboru neprováděli vyšetření M. L.** Znalecký posudek nemá formální náležitosti předepsané § 13 odst. 2 vyhl. č. 37/1967 Sb., **nerozlišuje důsledně mezi „nálezem“ a vlastním „posudkem“.** Znalec neměl dostatek podkladů pro své závěry, které navíc dostatečně nezduvodnil. Neuvedl v posudku, jak dospěl k závěru, že posuzovaná trpěla mánií i v roce 2003, přičemž mánie není trvalou poruchou, ale probíhá ve fázích, které odezní. Z údajů ve znaleckém

posudku nevyplývá, že by posuzovaná byla někdy pro mánii léčena. Manické jednání posuzované by bylo výrazně patrné v době spáchání trestného činu, žádný svědek by je nepřehlédl, avšak takové údaje posudek neobsahuje. Znalec rovněž neprovedl diferenciální diagnózu a neuvedl, proč vyloučil např. účelové jednání a účelově sdělené údaje ze strany příbuzných.

5. V trestní věci V. P., vedené u Městského soudu v Brně, sp. zn. 4 T 122/2005, byl přiřazen jako znalec MUDr. I. W., znalecký posudek ze dne 13. 2. 2006, zapsaný pod č. 455, který podal tento znalecký závěr: Obžalovaný v inkriminované době netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. psychózou. Nacházel se ve stavu prosté opilosti těžkého stupně. Vzhledem k těžkému stupni opilosti nebyly dány obě předpokládané složky, tzn. obžalovaný nemohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání ani toto ovládat. Dne 30. 9. 2006 podala znalecký posudek MUDr. M. H., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, posudek zapsaný ve znaleckém deníku pod č. 624, která dospěla k závěru, že obžalovaný netrpěl duševní chorobou, ani srovnatelnou duševní poruchou ve smyslu psychózy. V době spáchání trestného činu mohl rozpoznat nebezpečnost trestného činu pro společnost a mohl své jednání ovládat. Jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací byly vlivem alkoholu podstatně sníženy, toto snížení si však způsobil sám, znal účinek alkoholu na svůj organismus. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. **Znalkyně se neshodla s hodnocením Dr. W., pokud jde o stupeň ebriety a s tím souvisejícím posouzením rozpoznávacích a ovládacích schopností a také s návrhem na uložení ochranného protialkoholního léčení, neboť závislost na alkoholu nebyla u obžalovaného prokázána.**

6. V trestní věci Š. K., vedené u Městského soudu v Brně, sp. zn. 3 T 252/2003, byl obhajobou obžalovaného předložen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalce MUDr. I. W. ze dne 8. 11. 2003, č. znal. deníku 402. Z pověření Policie ČR vypracován znalcem MUDr. J. P. dne 26. 11. 2003 znalecký posudek, zapsaný ve znaleckém deníku pod č. 373. Jelikož vznikly pochybnosti o správnosti posudku MUDr. W., byla soudem přiřazena znalkyně MUDr. M. H., která podala 31. 12. 2003 posudek, zapsaný ve znaleckém deníku pod č. 2525. Znalkyně podala následující znalecký závěr: Obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou ve smyslu psychózy, kterou toho času simuluje. Obžalovaný trpí poruchou osobnosti a to především dissociálními a histriónskými rysy. Jeho rozumové schopnosti jsou normální, dostačující k běžné sociální orientaci a k simulaci duševní poruchy či účelovému jednání. Schopnosti rozpoznávací a ovládací byly u něj plně zachovány. **Odlišnost od znaleckého posouzení MUDr. W. shledala především v nesprávné interpretaci simulované duševní poruchy obžalovaného. Na rozdíl od MUDr. W. měla k dispozici i rozsáhlý spisový materiál, ve kterém bylo možno vyhodnotit vývoj osobnosti obžalovaného a jeho sklon k abusu návykových látek.**

7. V trestní věci V. S., vedené u Městského soudu v Brně, sp. zn. 8 T 120/2003, byl obhajobou předložen znalecký posudek vypracovaný MUDr. I. W. z 30. 10. 2003, zapsaný ve znaleckém deníku pod č. 399, kde znalec v závěru uvedl, že obviněný má trvalou duševní poruchu – simplexní osobnost infantilní romského etnika s intelektem snížených do pásma imbecility, s tím, že rozpoznávací i ovládací složka byly u obviněného v inkriminované době zcela vymizelé, a navíc obviněný není schopen chápat smysl trestního řízení, ani se náležitě hájit. Dne 30. 4. 2003 byl vypracován znalecký posudek MUDr. Z. P. pod č. 178 znaleckého deníku. Znalkyně v závěru uvedla, že obviněný netrpěl duševní chorobou, pouze lehkou mentální retardací. V době spáchání trestného činu mohl rozpoznat jeho nebezpečnost a mohl se ovládat, schopnost rozpoznávací a ovládací byly zmenšeny nepodstatnou měrou vzhledem k lehké mentální retardaci. V dodatku k tomuto posudku z 30. 7. 2003 po hospitalizaci V.

Stojky na psychiatrickém oddělení vazební věznice Brno, znalkyně setrvala na svých závěrech, pouze poukázala na schopnost posuzovaného agravovat a simulovat. Pro rozpor ve shora uvedených posudcích byl rozhodnutím soudu přibrán znalec MUDr. V. F., který 8. 3. 2004 podal znalecký posudek zapsaný pod č. 1369. V závěru posudku uvedl, že v době páčání trestné činnosti netrpěl obžalovaný žádnou duševní chorobou, jedná se pouze o lehkou mentální retardaci u osobnosti s dissociálními rysy. Obžalovaný měl rozpoznávací schopnosti nepodstatně snížené, ovládací pak podstatně snížené, a to do středu mezi jeho uchováním a vymizením. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení na úrovni svého nižšího intelektu.

8. V trestní věci obviněného J. Š., vedené u Městského soudu v Brně, sp. zn. 3 T 48/2005, byl obhájcem předložen znalecký posudek MUDr. I. W. z 5. 5. 2005, zapsaný pod č. 441 znaleckého deníku, kde znalec v závěru uvedl, že obviněný trpí smíšenou poruchou osobnosti, anakastickou, úzkostnou, závislou, emočně nestabilní, impulsivního typu, dissociální, sensitivně paranoidní, nezdrženlivou, histriónskou a psychoinfantilní. Jeho rozpoznávací schopnost byla zachována, zatímco mnohočetné poruchy osobnosti v souvislosti s intoxikací způsobily zcela neschopnost ovládat se. Navrhl nařízení ochranné léčby ambulantní psychiatrické a protitoxikomatické. Na základě zadání Policie ČR byl vypracován MUDr. M. H. 6. 11. 2004 znalecký posudek, zapsaný pod č. 2660 znaleckého deníku. V závěru znalkyně uvedla, že obviněný netrpí duševní poruchou ve smyslu psychózy, projevuje se jako astenická, závislá, neuroticky stigmatizovaná osobnost. Obviněný byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat a je schopen se zúčastnit trestního řízení a chápat smysl trestního řízení. V trestní věci, vedené u Okresního soudu Brno-venkov pod 3 T 91/2004 vypracovala MUDr. M. H. 30. 6. 2005 znalecký posudek, zapsaný pod č. 2764 znaleckého deníku, ve kterém dospěla v podstatě k totožným závěrům, jako ve výše uvedeném znaleckém posudku.

9. V trestní věci P. H., vedené u Městského soudu v Brně, sp. zn. 90 T 143/2006, byl vypracován na žádost obhajoby MUDr. I. W. znalecký posudek, zapsaný pod č. 500 znaleckého deníku. V jeho závěrech uvedl, že obžalovaný má smíšenou poruchu symplexní osobnosti romského etnika s rysy nestálosti, nezdrženlivosti, dissociálními a emočně nestabilními impulsivního typu. Obžalovaný je závislý na heroinu a dalších látkách. V inkriminované době intoxikace benzodiazepiny došlo k naprostému vymizení složky rozpoznávací a ovládací. Znalec navrhl nařízení ochranné léčby protitoxikomatické ústavní. Ve věci navíc MUDr. W. vystupoval jako svědek, neboť obžalovaný se u něho léčil. Dále byl vypracován znalecký posudek MUDr. M. H., která v závěru posudku uvedla, že obžalovaný netrpěl, ani netrpí duševní chorobou, která by byla forenzně významná, trpí smíšenou poruchou osobnosti, která je histriónská a dissociální a nelze vyloučit sklon k abusu návykových látek. V době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat. Tvzení, že si na událost nepamatuje vlivem kombinace návykových látek, se jeví jako účelové. Krajským soudem v Brně byl následně nařízen znalecký posudek provedený Psychiatrickou léčebnou Praha-Bohnice, jako znaleckým ústavem, dne 2. 11. 2007. Zpracovatel se přiklonil k závěrům posudku vypracovaného znalkyní MUDr. H. s tím, že u p. H. byla zjištěna porucha osobnosti s převahou dissociálních rysů, rysy histriónství, nezdrženlivosti a agresivity, přičemž tato porucha není forenzně významná. Nedá se vyloučit užití návykové látky, ale z charakteru trestného činu nelze dovodit, že by měla podíl na kvalitě jednání. Nešlo o patologickou intoxikaci. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného nebyly ovlivněny takovou měrou, aby měly vliv na jeho jednání, mohly být ovlivněny jen velmi nepodstatně. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení.

Znalci MUDr. W. byla již dne 30. 5. 2007 udělena předsedou Krajského soudu v Brně výstraha pro nedostatky zjištěné ve znaleckém posudku č. 472 a pro zásadní chyby při evidenci znalecké činnosti.

Krajský soud nezpochybnil, že žalobce absolvoval atestace I. a II. stupně z psychiatrie, příp. že má další osvědčení a dlouholetou praxi. Krajský soud vycházel v řízení ze znaleckých posudků a vyjádření znalců, neboť soud nemá předpoklady k přezkoumání odborné způsobilosti znalce. Nelze vyhovět návrhu žalobce, aby byly jako důkaz provedeny všechny vypracované znalecké posudky a tyto předány znaleckému ústavu k posouzení. Krajský soud v Brně není oprávněn nařídit provedení revizního znaleckého posudku v rámci tohoto správního řízení, nehledě k tomu, že vypracování takového posudku pro toto řízení ani není možné bez vyšetření osoby, na niž byl posudek vypracováván, což v tomto správním řízení nelze provést.

Krajský soud z provedených listinných důkazů dospěl k závěru, že znalosti MUDr. W. nemají takovou odbornou úroveň, aby mohl vypracovávat znalecké posudky, jež by odpovídaly skutečnému stavu věci, když nebylo prokázáno, že by byly nesprávné závěry v posudcích činěny úmyslně. Závěry znaleckých posudků MUDr. W. se v řadě zjištěných případů, a po delší časové období, a to i poté, co mu byla udělena výstraha pro nedostatky ve znalecké činnosti, zásadním způsobem odlišují od jiných znaleckých posudků a následně revizních znaleckých posudků provedených v konkrétních řízeních. Odpovídající odborná úroveň znalce je základní podmínkou pro výkon znalecké činnosti stanovenou v § 4 odst. 1 písm. b) zák. č. 36/1967 Sb.

V rozhodnutí ze dne 9. 10. 2012, č. j. 207/2009-OD-ZN/44, se žalovaný vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám žalobce následovně. K námitce nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí správního, neboť z tohoto není zřejmé, proč je z existence odlišností ve znaleckých posudcích dovozován nedostatek potřebných znalostí MUDr. W. v oboru, žalovaný uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí předseda Krajského soudu v Brně konstatoval, k jakým závěrům dospěl ve svých posudcích odvolatel a k jakým závěrům dospěli ve svých posudcích soudem ustanovení znalci a následně ocitoval závěry revizních znaleckých posudků, z nichž bylo patrné, v čem konkrétně odvolatel pochybil. Odvolací správní orgán pak vyzdvihl vytýkané chyby z příkladů srovnání znaleckých posudků MUDr. W. a revizních znaleckých posudků v trestní věci B. Š., I. P., G. L. a M. L. V podrobnostech odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je též jednoznačně seznatelné, proč dle názoru správního orgánu nemá odvolatel potřebné znalosti v oboru, v němž má jako znalec působit. Závěry znaleckých posudků odvolatele se po delší dobu v zásadních aspektech lišily od závěrů jiných znalců, přičemž nesprávnost závěrů znaleckých posudků vyhotovených odvolatelem byla opakovaně potvrzena i posudky znaleckých ústavů. Posudky vykazovaly stejné vady-závěry odvolatele, nebyly řádně odůvodněny, nebyly podloženy lékařskou dokumentací. Odvolatel činil závěry mimo rozsah svého znaleckého oprávnění (u B. Š. diagnostikoval epilepsii, k této diagnóze byl oprávněn pouze neurolog, nadto epilepsie nebyla v daném případě znalcem neurologem u posuzované prokázána). Jako ne zcela odborné a nepřezkoumatelné (nemající oporu ve zjištěných skutečnostech) pak výslovně hodnotili znalecké závěry odvolatele i znalci Psychiatrického centra v Praze v trestní věci I. P. Je tudíž odůvodněný a správný závěr správního orgánu prvního stupně, že příčinou nedostatku ve znalecké činnosti odvolatele je absence potřebných znalostí v oboru, v němž má jako znalec působit. Není nezbytné se seznamovat se všemi znaleckými posudky odvolatele, neboť výše uvedené případy jsou dostatečným podkladem pro závěr, že v případě odvolatele odpadla podmínka stanovená v ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona o znalcích a tlumočnících.

K námitce nedostatku potřebné odborné znalosti prvostupňového správního orgánu pro přezkoumání odborné způsobilosti znalce a z toho vyplývající povinnosti ustanovit znalce k posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, žalovaný uvedl, že předseda Krajského soudu v Brně vycházel při rozhodování výlučně ze závěrů znalců, resp. znaleckých ústavů, není tedy žádný racionální důvod k tomu, aby byli v řízení ustanovováni další znalci. Samotná úvaha o tom, zda dodatečně odpadly podmínky pro jmenování znalce, je pak úvahou právní, do níž znalec není oprávněn zasahovat.

K námitce, že se členové poradního sboru znalců v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, neměli vyjadřovat ke správnosti závěrů posudku odvolatele, když obviněnou M. L. nevyšetřili, žalovaný uvedl, že tito se vyjadřovali především k vadám odvolatelského posudku, jejichž existenci bylo možno konstatovat bez nutnosti vyšetřit osobu posuzovanou odvolatelem (znalci zejména poukázali na nepřezkoumatelnost některých závěrů odvolatele, na nedostatky při sběru a hodnocení anamnestických dat apod.).

K námitce, že závěry posudků z oboru psychiatrie se většinou pohybují v určité míře a pravděpodobnosti a v zásadě není možno exaktně hodnotit správnost závěrů MUDr. W. jako znalce psychiatra, žalovaný uvedl, že je nutno odmítnout snahu odvolatele relativizovat jeho pochybení odkazem na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 260/05. Psychiatrie je především vědou. Vědou, která se zabývá diagnostikou, prevencí a léčením duševních poruch. Duševní porucha je zjevná porucha duševní činnosti natolik specifická v projevech, že je rozpoznatelná podle vědou definovaných znaků. Pokud je při sběru a vyhodnocování anamnestických dat postupováno lege artis, neměly by se zásadně závěry znalců ohledně přítomnosti duševní poruchy lišit. Není tedy pravdou, že je nemožné exaktně hodnotit správnost závěrů odvolatele.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 20 písm. a) zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění účinném do 31. 12. 2011 (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“), *orgán, který znalce (tlumočníka) jmenoval, jej odvolá a zařídí jeho vyškrtnutí ze seznamu, jestliže se dodatečně ukáže, že nebyly splněny podmínky pro jeho jmenování, anebo jestliže tyto podmínky odpadly.*

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona o znalcích a tlumočnících, *jmenovat znalcem (tlumočnickem) lze toho, kdo má potřebné znalosti a zkušenosti z oboru (jazyka), v němž má jako znalec (tlumočník) působit, především toho, kdo absolvoval speciální výuku pro znaleckou (tlumočnickou) činnost, jde-li o jmenování pro obor (jazyk), v němž je taková výuka zavedena.*

Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Námitka žalobce směřuje vůči absenci vypořádání se s odvolacími námitkami, konkrétně pak s námitkou, že prvostupňový správní orgán činil odborné závěry, aniž by v tomto směru provedl jakékoli dokazování. Žalovaný se však s touto námitkou v napadeném rozhodnutí zcela a řádně vypořádal, když uvedl, že předseda Krajského soudu v Brně vycházel při

rozhodování výlučně ze závěrů znalců, resp. znaleckých ústavů. Z uvedeného vyplývá, že předseda Krajského soudu v Brně žádné odborné závěry dotýkající se znaleckého oboru, v němž žalobce jako znalec působil, tj. v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace alkoholismus a jiné drogové závislosti, nečinil. Následné posouzení, zda došlo k odpadnutí podmínek pro jmenování znalce je posouzením právním, které ve věci příslušelo pouze prvostupňovému správnímu orgánu. Pokud žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve skutečnosti, že žalovaný v odůvodnění odkázal na rozhodnutí předsedy Krajského soudu v Brně, soud konstatuje, že žalovaný se pochybeními žalobce jako znalce zevrubně zabýval. Žalovaný jasně a srozumitelně u znaleckých posudků žalobce v trestních věcech B. Š., I. P., G. L. a M. L. uvedl, v čem konkrétně spočívají pochybení žalobce. Na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí odkázal pouze v podrobnostech a pouze stran pochybení žalobce v jeho znaleckém posudku v trestní věci B. Š. Za takové situace nelze v tomto postupu žalovaného spatřovat nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. S tímto závěrem se ztotožňuje i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86. Pro úplnost soud uzavírá, že i s dalšími odvolacími námitkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně a srozumitelně vypořádal, a proto námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí shledal nedůvodnou.

K námitce nerespektování zákazu libovůle a neodůvodněné nerovného zacházení, soud upozorňuje, že důvodem odvolání žalobce z funkce znalce nebyla skutečnost, že by se závěry jeho znaleckého posudku lišily od závěrů znaleckého posudku jiného znalce v ojedinělém případě. Takováto skutečnost jistě nemůže být důvodem pro odvolání znalce z jeho funkce. Pochybení znalce však spočívalo v opakovaných a zásadních rozporech závěrů jeho znaleckých posudků nejen se závěry jiných znaleckých posudků, ale i se závěry revizních znaleckých posudků. Dále byly závěry žalobce v jeho znaleckých posudcích shledány ne zcela odbornými, nemajícími oporu ve zjištěných skutečnostech (trestní věc B. Š., I. P.). Byly zjištěny nedostatky znalce v oblasti získávání a využití dokumentace, nedostatky při odběru a aplikaci anamnestických dat, absence provedení pečlivé diferenciální diagnostiky, důsledné nerozlišování mezi „nálezem“ a vlastním „posudkem“ (trestní věc M. L.). Pokud žalobce spatřuje zneužití správního uvážení v postupu, kdy byly správními orgány vybírány pouze znalecké posudky žalobce, které byly žalobci k tíži a nikoliv veškeré znalecké posudky vypracované žalobcem, soud uvádí, že ani v případě, kdy by správní orgán k posouzení žalobcových odborných znalostí v oboru, ve kterém působí, vyhodnotil veškeré jím vypracované znalecké posudky, nemohlo by to ničeho změnit na závěru, že provedenými listinnými důkazy bylo prokázáno, že znalosti žalobce nemají takovou odbornou úroveň, aby mohl vypracovávat znalecké posudky, jež by odpovídaly skutečnému stavu věci.

Tvrzení žalobce, že s některými posudky nebyl vůbec seznámen a nemohl se vyjádřit k tvrzeným rozporům, se nezakládá na pravdě. Soud ze správního spisu zjistil, že Oznámením ze dne 3. 12. 2008 předseda Krajského soudu v Brně žalobci oznámil, že zahajuje z moci úřední řízení ve věci odvolání žalobce z funkce znalce, poučil ho o právu nahlížet do spisu a právu navrhnout důkazy. K seznámení se s podklady rozhodnutí byla žalobci určena lhůta 10 dnů od doručení oznámení. Oznámení bylo žalobci doručeno dne 23. 12. 2008. Dne 29. 12. 2008 se ke Krajskému soudu v Brně dostavili žalobce a jeho zástupce JUDr. Prudil, Ph.D., a bylo jim umožněno nahlédnout do materiálů týkajících se zahájení odvolání z funkce znalce. Zástupce žalobce si ofotil příписы pod Spr 3342/2008 a Spr 879/2008. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci bylo umožněno, aby se seznámil s poklady rozhodnutí.

Žalovaný nehodnotil předmětné znalecké posudky vypracované žalobcem stran věcné správnosti odborných závěrů, k tomu není ani oprávněn. Správní orgán hodnotí znalecký

posudek jako každý jiný důkaz podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, avšak odborné závěry v něm obsažené nepodléhají hodnocení správním orgánem dle zásad § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán hodnotí přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. „*Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, dále zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2010, č. j. 28 Cdo 329/2010-359). Správní orgány v souladu s výše naznačenou metodologií přezkoumání znaleckých posudků porovnávaly soulad závěrů znaleckých posudků vypracovaných žalobcem se závěry dalších znaleckých posudků a následně se závěry revizních znaleckých posudků vypracovaných pro účely těchto trestních řízení, a po následném právním hodnocení došli k závěru, že vady znaleckých posudků vypracovaných žalobcem odůvodňují právní závěr, že v případě žalobce odpadly podmínky pro jeho jmenování, spočívající v absenci potřebných znalostí z oboru, v němž žalobce jako znalec působí. Jako nadbytečným pak správní orgány zcela správně posoudily žalobcův návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem, neboť v době řízení o odvolání žalobce by se již žádný znalec nemohl relevantně vyjádřit ke stavu, v jakém se posuzované osoby nacházely v minulosti.

Námítka žalobce, že v trestní věci B. Š. došlo k vypracování nového znaleckého posudku, na jehož základě byla odsouzená propuštěna z výkonu trestu a že tento posudek byl ve shodě s posudkem žalobce, není pro projednávanou věc relevantní. Úkolem žalobce jako znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ve věci obviněné B. Š. bylo posoudit a zodpovědět následující otázky:

1) Zda obviněná trpí nějakou duševní chorobou či poruchou, v kladném případě v jakém rozsahu? Zda jí trpěla i v době spáchání trestného činu?

2) Zda obviněná v inkriminované době mohla rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat, v případě že nikoli, z jakého důvodu? Při ovlivnění alkoholem se vyjádřit, zda nešlo o tzv. patickou opilost.

3) Zda tyto její schopnosti, či aspoň některá z nich, nebyly zmenšeny, v kladném případě jaké, z jakého důvodu a do jaké míry – zda podstatně či nepodstatně?

4) Zda v případě zjištění choroby či poruchy je pobyt obviněné na svobodě nebezpečný a vyžaduje-li ochrannou léčbu, jakého typu?

5) Zda je obviněná schopna v současné době chápat smysl trestního řízení?

6) Zda byl u obviněné zjištěn sklon ke zneužívání návykových látek či závislost na nich a pokud ano, v jakém rozsahu?

7) Jakým způsobem se případný vliv léčiv, drog či alkoholu podílel na páčání trestné činnosti?

Tedy otázky, na něž měl znalec v posudku odpovědět, byly kladeny pro následné právní posouzení trestné odpovědnosti obviněné. V případě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však soud trestní odpovědnost odsouzené neposuzuje. Soud může podle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, rozhodnout o předčasném propuštění odsouzeného na svobodu, jestliže odsouzený již vykonal část z uloženého trestu a dosavadní výkon trestu svědčí o jeho polepšení. Pokud odsouzeného propustí z výkonu trestu, tak pod podmínkou, že ve stanovené době, tzn. ve zkušební době, povede řádný život, popřípadě dodrží uložené povinnosti a uložená omezení, s tím, že v opačném případě odpyká zbytek podmíněně prominutého trestu. Soud zjišťuje pravděpodobnou míru úspěšnosti resocializace po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Znalecký posudek se tak musí vztahovat ke stavu obžalovaného v době rozhodování o žádosti o podmíněné propuštění

z výkonu trestu odnětí svobody, tudíž není možné porovnávat závěry znaleckého posudku vypracovaného žalobcem v roce 2008 pro účely rozhodnutí o vině a trestu obviněné B. Š. se znaleckým posudkem vypracovaným pro účely rozhodnutí o žádosti o podmíněné propuštění odsouzené B. Š. z výkonu trestu odnětí svobody.

Soud musí přisvědčit tvrzení žalovaného, že žalobce skutečně také činil závěry mimo své znalecké oprávnění. Ve znaleckém posudku žalobce v trestní věci obviněné B. Š. uvádí zdravotnickou anamnézu Š. z oboru neurologie, dle které byla obviněná Š. poprvé diagnostikována epilepsie v roce 1981, poslední záznam ve zdravotní dokumentaci je z roku 1998. V části znaleckého posudku nazvaného „*Status presens*“ žalobce mimo jiné uvedl: „*Epilepsie GM, PM, s psychomotorickými záchvaty a mráкотnými stavy.*“. Dle žalobce obviněná Š. v době vypracování znaleckého posudku trpěla epilepsií, avšak žalobce k takovému závěru neměl žádné podklady a bez diagnózy stanovené lékařem-neurologem nebyl jako znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k takovému závěru oprávněn.

Jelikož soud neshledal námitky žalobce důvodnými, postupoval v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. prosince 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová

